

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/157/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2321010502
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kristína Ferencziová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2321010502.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kristíny Ferencziovej a sudcov Mgr. Michala Polláka a JUDr. Martina Žovince, v trestnej veci odsúdeného Y. L., nar. XX.XX.XXXX, o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania vedeného na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 27T/53/2019, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Galanta zo dňa 11.08.2021, č. k. 17Nt/6/2021-54, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 16.12.2021 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného Y. L., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Galanta rozhodol podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku tak, že zamietol návrh odsúdeného Y. L., nar. XX. XX. XXXX v G. J., trvale bytom M., prechodne bytom M. XXX, t. č. v ÚVTOS Želiezovce, na povolenie obnovy konania vedeného na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 27T/53/2019, keďže neboli zistené podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

2. Proti uvedenému uzneseniu podal odsúdený priamo na verejnom zasadnutí, ihneď po jeho vyhlásení, sťažnosť. Prokurátor sa na verejnom zasadnutí vzdal práva na podanie sťažnosti vzdal.

3. Podanú sťažnosť odsúdený odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 27.08.2021. V nej uviedol nasledovné (skrátene):

3.1. Súd ustanovenie § 398 ods. 1 Trestného poriadku ignoroval a o skutočnostiach, uvádzaných v návrhu na obnovu konania a prednesených na pojednávaní, si urobil vlastný úsudok, a to bez toho, aby navrhované dokazovanie k okolnostiam dôležitým pre rozhodnutie vykonal - všetky návrhy odmietol vykonať a dôkaz, ktorý na základe uznesenia súdu bol zabezpečený z NAKA, odbor Západ zo dňa 9.7.2021 žiadnym spôsobom nevyhodnotil. Je teda zrejmé, že vyšetrovanie na preverenie dôvodnosti navrhovaný dôkazov nevykonal, a to aj napriek tomu, že tieto bolo potrebné objasniť.

3.2. Má za to, že rozhodnutie okresného súdu vychádzajúc z jeho odôvodnenia, je nesprávne aj v tom zmysle, že s ohľadom na judikatúru NS SR nie je rozhodujúce, či o skutočnostiach alebo dôkazoch, ktoré sa v návrhu na obnovu konania uplatňujú vedel navrhovateľ v pôvodnom konaní, ale dôležité je, že tieto skutočnosti súdu pri rozhodovaní známe neboli a rovnako neboli ani predmetom dokazovania. Následne poukázal na právny názor NS SR z 20.3.2019 sp.zn. 3TDo/83/2018.

3.3. Súd odmietol vykonať dôkaz výsluchom svedka K. W. z dôvodu, že jeho výsluchom odsúdený očakáva zníženie trestu po obnove konania, avšak má za to, že ukladanie trestov na takomto princípe nefunguje. Bez vykonania dôkazu je toto tvrdenie súdu bezzákladové.

3.4. Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhuje, aby odvolací súd podľa § 194 ods. 1 písm. b/ Tr. por. zrušil rozhodnutie súdu prvého stupňa a uložil súdu prvého stupňa, aby vo veci znovu konal a vykonal navrhnuté dôkazy a o návrhu na povolenie obnovy konania rozhodol.

4. Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a

b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

5. Na podklade podanej sťažnosti sťažnostný súd v zmysle § 192 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako i správnosť postupu konania predchádzajúceho vydaniu napadnutého uznesenia, a tak zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

6. Napadnutým uznesením rozhodol prvostupňový súd na verejnom zasadnutí o návrhu odsúdené na povolenie obnovy konania. V odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol, že odsúdený neuviedol jediný dôkaz alebo skutočnosť, ktorá by súdu v pôvodnom konaní bola neznáma, namiesto toho sa dožaduje, aby súd v rámci konania o povolení obnovy konania dospel k inému právnomu posúdeniu vykonaných dôkazov, čo je zjavné nepochopenie účelu a zmyslu tohto mimoriadneho opravného prostriedku. Súd prvého stupňa skonštatoval, že následná spolupráca s NAKA po právoplatnom odsúdení v konaní 27T/53/2019 nemá vplyv na uloženie trestu v tomto konaní, nakoľko súd rozhoduje na základe odkazovania vykonaného ku dňu rozhodnutia, kedy súd posúdil všetky poľahčujúce a aj priťažujúce okolnosti. Ak po roku od právoplatnosti rozsudku súdu začne odsúdený spolupracovať s OČTK, nie je to dôvodom na obnovu konania. Súd prvého stupňa na verejnom zasadnutí odmietol návrh odsúdeného na doplnenie dokazovania vypočutím zvukového záznamu z hl. pojednávania v sp. zn. 27T/53/2019 zo dňa 15. 07. 2019, nakoľko tento dôkaz mal preukázať, že na hlavnom pojednávaní nebol prítomný tlmočník. Uvedené však bolo riešené v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 1Nt/14/2020, ktorého predmetom bola taktiež obnova konania sp. zn. 27T/53/2019 z dôvodov, že odsúdený nemal v konaní tlmočníka. Návrh na obnovu konania bol zamietnutý, pričom voči tomuto rozhodnutiu odsúdený nepodal sťažnosť. Súd prvého stupňa taktiež odmietol vykonať dôkaz výsluchom svedka K. W., pretože mal potvrdiť, že s odsúdeným si spolu kupovali drogy. Uvedený výsluch však nepovažoval za relevantný dôkaz pre potreby obnovy konania, nakoľko odsúdený svoju vinu priznal, nevyužil teda možnosť na hlavnom pojednávaní v konaní 27T/53/2019 riadne vykonať dokazovanie. Navyše, trest v konaní 27T/53/2019 bol určený s poukazom na priťažujúce aj poľahčujúce okolnosti za analogického použitia § 39 ods. 4 Tr. zákona. Odsúdený očakával zníženie trestu po obnove konania, nakoľko je presvedčený, že po výpovedi svedka, že drogy kupovali spoločne, sa mu trest zníži o polovicu, ukladanie trestov však nefunguje na takomto princípe. Odsúdený ďalej žiadal vypočuť mestských policajtov, ktorí ho zadržali, aby dosvedčili, že všetko robil s K. W.. Aj tento dôkaz súd prvého stupňa odmietol, nakoľko títo svedkovia neboli pri tom, ako si odsúdený kupoval drogy a s kým si ich kupoval (na uvedenom nemení nič ani ten fakt, že mestskí policajti videli odsúdeného a B. W. spolu fajčiť pervitín). Navyše aj tu platí, že trest sa nezníži u odsúdeného na polovicu (alebo všeobecne nezníži) len preto, že drogy nakupujú dvaja páchatelia spoločne.

7. Preskúmaním konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia sťažnostný súd zistil, že toto bolo v súlade so zákonom, keď prvostupňový súd nariadil a vykonal verejné zasadnutie, na ktorom vypočul procesné strany, oboznámil všetky potrebné listinné dôkazy a dal odsúdenému možnosť dostatočne realizovať jeho práva, ktoré mu vyplývajú z ustanovení Trestného poriadku.

8. Sťažnostný súd ďalej zistil, že súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na svoje rozhodnutie a skutočnosti, ktoré zistil z vykonaného dokazovania správne vyhodnotil. Prvostupňový súd správne postupoval pokiaľ obnovu konania v uvedenej trestnej veci zamietol v zmysle § 399 Trestného poriadku.

9. Aj podľa názoru sťažnostného súdu, skutočnosti a námietky uvádzané v rozsahu písomného podania odsúdeného nemožno považovať za dôvody povolenia obnovy konania. Inštitút obnovy konania patrí medzi mimoriadne opravné prostriedky, ktorými dochádza k prelomeniu právnej istoty nastolenej právoplatným rozhodnutím. Ako taký by mal byť využívaný len tam, kde pre jeho použitie svedčia dostatočne silné dôvody.

10. K tomu sťažnostný súd dodáva, že v konaní o povolenie obnovy konania nemôže súd preskúmať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa súdy pri rozhodovaní vyrovnali so všetkými okolnosťami a s obhajobou obvineného. V konaní o povolení obnovy konania nemožno preskúmať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní, ale je obmedzené predovšetkým na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy konania obsahuje skutočnosti, alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, resp. skôr neznáme. V žiadnom prípade nemožno rozhodnutie o povolení obnovy konania oprieť o povinnosť súdu opätovne preskúmať jeho rozhodnutia z hľadiska toho, či sa v pôvodnom konaní správne vysporiadal so zistenými skutkovými okolnosťami, a či správne dospel k záveru o vine.

11. Navrhované dôkazy, resp. výsluchy navrhovaných svedkov však nepredstavujú nové skutočnosti, ani nové dôkazy. Ide o okolnosti, ktoré museli byť známe odsúdenému už v čase vyšetrovania, resp. v prípravnom konaní a v konaní pred súdom a ktoré mal a mohol uplatniť už v základnom konaní. Zo strany súdu prvého stupňa nešlo o ignoráciu týchto skutočností, ako to uviedol obhajca odsúdenému v sťažnosti, ale tieto skutočnosti nezakladajú dôvody obnovy konania, keďže sa nejedná o skutočnosti,

ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie o vine alebo o výške alebo druhu uloženého trestu. Navyše skutočnosť, že by sa K. W. podieľal na trestnej činnosti spoločne s odsúdeným by nespôsobilo uloženie nižšieho trestu, nakoľko podľa § 20 Trestného zákona, ak bol trestný čin spáchaný spoločným konaním dvoch alebo viacerých páchatelov (spolupáchatelia), zodpovedá každý z nich, ako keby trestný čin spáchal sám. Z uvedeného zákonného ustanovenia vyplýva, že posúdenie konania odsúdeného ako spoločného konania s inou osobou by nemalo za následok zmiernenie právnej kvalifikácie trestného činu tzv. „rozdelením rozsahu trestnej činnosti“. Rovnako ani skutočnosť, že odsúdený po právoplatnosti rozsudku začal spolupracovať s orgánmi činnými v trestnom konaní nemá zásadný význam pre výšku trestu, nakoľko k tomuto konaniu odsúdený, podľa vlastného vyjadrenia, pristúpil až po tom, čo začal vykonávať uložený trest, v dôsledku čoho jeho následnú spoluprácu s NAKA možno hodnotiť aj ako konanie pod vplyvom výkonu trestu odňatia slobody, ktorého účelom je prevýchova odsúdeného. Z tohto dôvodu by mohla byť táto skutočnosť relevantná pri posúdení splnenia podmienok na jeho podmienené prepustenie. Navyše nemožno opomenúť, že v konaní vedenom pod na Okresnom súde Galanta sp. zn. 27T//53/2019 prišlo k mimoriadnemu zníženiu trestu odňatia slobody pri analogickej aplikácii ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d) Trestného zákona. V tomto kontexte sťažnostný súd zdôrazňuje, že ustanovenie § 394 ods. 1 Trestného poriadku vo vzťahu k obnove konania vo výroku o treste vyžaduje objavenie skutočností alebo dôkazov súdu skôr neznámych, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi mať za následok, že pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu. Pri mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody o zrejmom nepomere nemožno hovoriť.

12. So všetkými námietkami sa prvostupňový súd v napadnutom uznesení na strane 3 správne a vyčerpávajúcym spôsobom vysporiadal a dal odsúdenému odpoveď na všetky ním kladené otázky.

13. Sťažnostný súd zároveň konštatuje, že v sťažnosti odsúdeného neboli uvedené žiadne nové skutočnosti, ktoré by odôvodňovali povolenie obnovy konania. Odsúdený v odôvodnení sťažnosti len zopakoval návrhy a skutočnosti ním uvádzané na verejnom zasadnutí pred prvostupňovým súdom. Ako už bolo vyššie uvedené, s týmito skutočnosťami sa v dostatočnej miere vysporiadal prvostupňový súd v napadnutom uznesení, a preto na ne na tomto mieste odkazuje, bez potreby ich opakovania.

14. Na základe vyššie uvedeného rozhodol sťažnostný súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

15. Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.